

Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity
Jana Pokorná: Paderbornský epos o Karlu Velikém, České Budějovice 2012, 101 s.
(diplomová práce)

Posudek oponenta

Diplomová práce slečny Bc. Jany Pokorné nazvaná „Paderbornský epos o Karlu Velikém“ je již svým tématem naprosto unikátním počinem, který svědčí o tom, že i na menších regionálních univerzitách jako je Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích mohou vznikat kvalifikační práce celorepublikového významu. Celá práce se vlastně rozpadá do třech bloků (ačkoliv ji po formální stránce tvoří dva oddíly). Ten první je úvodem do kontextu doby vzniku eposu „Karolus Magnus et Leo papa“, tedy popisem situace církevně-politické situace Evropy kolem roku 800 za panování Karla Velikého a papeže Lva III, neboť svrchu uvedený literární panegyrický text reflektuje v podání svého autora, básníka karolinské renesance Angilberta (†814), setkání obou vrcholných představitelů křesťanského Západu v Paderbornu roku 799. Tato část je nutně kompilativní, zároveň však přesvědčivě dokládá, že autorka diplomové práce se orientuje v recentní literatuře svého tématu (byť bych očekával větší znalost a citovanost adekvátních děl literárně-vědních).

Třetím blokem práce, v němž již mohla být plně prezentována odborná způsobilost autorčina, je „Literárně-historický rozbor eposu“. Odhalením antické inspirace eposu jsou nám ukázkově odhaleny literární či obecně kulturní zdroje karolinské renesance, jehož je literární dílo „Karolus Magnus et Leo papa“ skvělým výrazem. Dovolím si jen – ve prospěch autorky – předpokládat, že její argumentace, jak doufám, patrně nestojí jen na opakování již publikovaných závěrů (C. Ratkowitsch), ale je projevem též samostatného vědeckého úsudku, což je předpokladem pro úspěšné uzavření magisterského studia. Jak je to, prosím? To by byla vlastně moje základní otázka, kterou bych na slečnu Pokornou směřoval. I když: kapitoly 2.2 či 2.3 atd. (správně typograficky by ovšem mělo být 2.2. a 2.3., chybí tečky!) jsou již odpovědí *sui generis*.

Nejhodnotnější a nejpřínosnější je však vlastní překlad eposu z latiny do češtiny, který je, pokud mohu soudit, dokladem vynikající autorčiny kvalifikace, a to v latině, stejně jako v otázkách bohemistických. Samozřejmě jsem nemohl provádět nějakou zevrubnou kolaci obou textů. Přesto: český překlad působí přirozeně, svižně a zároveň se svým stylem jakoby hlásí k době vzniku latinského originálu. Oceňuji rovněž pokus o zveršování českého překladu, který má rovněž evokovat styl originálu – je to odvážné, ač nikoliv bez problémů.

Přesto: vzhledem k tomu, že se jedná o první český překlad eposu, považuji výsledek za velmi zdařilý – jistě by si, po dalších úpravách a doplnění poznámkového aparátu – zasloužil publikování. Mojí otázkou by bylo, kdo je cílovým čtenářem překladu. Dle mého názoru by odborník – kvůli věcné přesnosti – musel stejně vždy sáhnout k originálu, překlad bych hodnotil spíše jako poeticko-literární.

Zároveň ovšem musím podotknout, že celková forma diplomové práce nese znaky určitého chvatu, vyskytuje se zde řada zbytečných typografických chyb (autorka např. nerozlišuje pomlčku a spojovník, v titulu vedoucího práce opomenula tečku apod.), ve verzi, kterou jsem měl k dispozici, chybí např. v poznámce č. 5 paginace etc. etc. Některé odstavce působí stylisticky značně neobratně. Práce by si vysloužila lepší finalizaci, spojenou s pečlivou korekturou.

Mohu konstatovat, že diplomová práce slečny Bc. Jany Pokorné splňuje všechny požadavky kladené na univerzitní kvalifikační práci magisterského gradu. Přes svrchu uvedené drobné výhrady ji ovšem s plnou odpovědností doporučuji k obhajobě a navrhuji, aby byla hodnocena známkou **velmi dobře**.

V Praze dne 18. 5. 2012



PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.